

Nr 43.

Av herr **Hage m. fl.**, om ändrad lydelse av § 24 i förordningen om landsting.

Nu gällande landstingsförordning stadgar med avseende på ersättning till landstingsman i § 24 följande:

»Landstingsman eller suppleant åtnjuter av landstingets medel i dagtraktamente under landstingets möten 6 kronor ävensom ersättning för resekostnader fram och åter, beräknad för skjutslega för en häst, där icke järnväg är att tillgå, eller ångbåtslägenhet begagnas, men efter avgiften i andra klassens vagn på järnväg, där sådan finnes, och för hyttplats, eller när hyttplats ej förekommer, en salongsplats på ångfartyg, där resan såmedelst sker.»

Mot innehållet i detta stadgande kan med skäl framhållas två saker, nämligen *dels* att dagtraktamentets belopp, isynnerhet med nuvarande höga priser å mat och logi m. m. är allt för lågt tilltaget, *dels* också att dagtraktamentet utgår endast för *sammanträdesdag* men ej för *resedag*, använd av landstingsman för resan fram och åter från och till landstinget. Bägge dessa förhållanden måste betraktas som synnerligen otillfredsställande. För en person med små inkomster måste det vara synnerligen ekonomiskt kännbart ej blott att under dagarna för landstingets sammanträde mista sin inkomst, varpå familjen på hemorten skall leva, utan att dessutom ej ens erhålla så stort dagtraktamente, att det går ihop att betala husrum och mat på platsen för sammanträdet. Då numera inför de skedda prisfördyringarne på alla områden, arvoden och resekostnadsersättning höjts för riksdagens medlemmar och även i vissa fall för de i statens tjänst anställda, borde konsekvensen bjuda, att dagtraktamentena för landstingets medlemmar, även höjdes. Härvidlag anses, att dagtraktamentet för landstingsman, som ej är bosatt å plats, där landstingets sammanträde hålles, bör utgå med 12 kronor för dag, vilket belopp anses lämpligt med hänsyn till vad som i statens rese-reglementen stadgats, samt att landstingsman, bosatt å nämnda plats,

bör få 8 kronor i dagtraktamente, som ersättning för förlust av inkomst under sammanträdesdagarna.

Samtidigt borde då även den oformligheten rättas till, att dagtraktamente nu ej åtnjutes av landstingsman för resedag fram och åter till landstinget, vilket strider mot t. ex. de bestämmelser och den praxis, som finnes för utanordnande av resekostnadsersättning vid statens m. fl. institutioner. Särskilt inom landstingsområden med stor utsträckning och dåliga kommunikationer är frånvaron eller tillkomsten av en sådan bestämmelse av synnerligen stor betydelse.

Med hänvisning till ovanstående hemställes alltså,

att riksdagen måtte för sin del besluta ändra § 24 i landstingsförordningen, så att den kommer att få följande lydelse:

Landstingsman eller suppleant, som ej är bosatt å landstingets sammanträdesort, åtnjuter av landstingets medel i dagtraktamente 12 kronor för varje från klockan 12 på natten räknat dygn, som han helt eller delvis nödgas tillbringa utom sin bostadsort på grund av sammanträde med landstinget ävensom ersättning för resekostnader fram och åter, beräknad efter skjutslega för en häst, där icke järnväg är att tillgå, eller ångbåtslägenhet begagnas, men efter avgiften i andra klassens vagn på järnväg, där sådan finnes, och för en hyttplats eller när hyttplats ej förekommer, en salongsplats på ångfartyg, där resan såmedelst sker. Landstingsman, bosatt å sammanträdesorten, erhåller ersättning med 8 kronor för varje dag under landstingets möte.

Stockholm den 25 januari 1918.

Ernst Hage.

Alfr. Werner.

O. W. Lövgren.
